

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . .	K 28.—
za pol leta . . .	13.—
za četrt leta . . .	6-50
za en mesec . . .	2-20
za Nemčijo celoletno . . .	29.—
za ostalo inozemstvo . . .	35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . .	K 24.—
za pol leta . . .	12.—
za četrt leta . . .	6.—
za en mesec . . .	2.—

V upravi prejeman mesečno K 1-90

SLOVENE

Inserati:

Enostolpna pettivrsta (72 mm):	
za enkrat	po 15 v
za dvakrat	13 "
za trikrat	10 "
za večkrat primeren popust.	

Poslano in rekl. notice:

enostolpna pettivrsta (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja:

vsak dan, izven nedej in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 26.511. — Upraviškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 8 strani.

Za kaj gre „Narodnim Listom“?

Brez povoda so te dni »Narodni List«, organ dr. Kramarja, napadli »Slovenski klub« in pridružili so se jim precej nato v »Čehu« češki katoliško-narodni poslanci, ki so odnekad bili slovenskim poslancem gorki, ter slovenska korespondenca »Zentrum« s prav prostaškim in pobalinskim napadom na osebo dr. Šusteršiča. Vsak pravičnik misleč človek se je spraševal, kaj je neki neposredni vzrok tem vehementnim napadom, ko teh gospodov nihče izzval ni? Kaj se za tem skriva? kakšen namen imajo?

Glede tega beremo pod naslovom: »Ali se bo »Slovenska Enota« razbila?« v glasilu češke agrarne stranke, »V enkovu«, sledeča izvajanja:

Češkim agrarnim poslancem gre v sedanji politični situaciji v državnem zboru v prvi vrsti za to, da s tem, da pridobijo Slovence in Jugoslovane, vzamejo sedanji vladi Bienertovi možnost političnega mešetarjenja v opozicijskih vrstah in s tem utrdijo resnično opozicijo zoper dosedanj vladni sistem na parlamentarnih tleh. Kratko gre za to, da se na podlagi novih statuten »Slovenska Enota« reformira. Ta cilj je na prvi pogled jasn in veleslužno delo je, ga uresničiti. Zato nas je iznenadilo, da so se v gotovem delu češkega časopisa, katero bi pomena »Slovenske Enote« ne smelo podcenjevati, od časa do časa pojavili glasovi, ki niso kazali mnogo veselja za reformo »Enote«, narobe, so zoper njo govorili. Sedaj pa, ko se ima edino po zaslugi poslancev češke agrarne stranke, zlasti pa njihovega načelnika poslanca Udržala, prihodnji teden začeti obravnavati o presnovi »Slovenske Enote«, so se v najposlednejšem trenutku v mladočeskem in katoliško-narodnem časopisu prikazali najostrejši napadi na Slovence z jasno tendenco, da bi Jugoslovane pognali iz češkega tabora. Zasedaj se nočemo še z ozirov politične taktike pečati s sedanjimi zadevami »Slovenske Enote« in hočemo počakati, kaj bodo najbližji dnovi prinesli, v katerih se ima konečno odločiti usoda »Slovenske Enote«.

Nato pa objavlja »Venkov« razgovor z nekim jugoslovanskim prvakom, s katerim se je o tej stvari imel priliko razgovarjati. Dotičnik je dejal po »Venkovu« nekako:

Ni resnica, da so Slovenci v »Slovenski Enoti« hoteli ali še hočejo delati le svojo politiko in da bi dr. Šusteršič hotel sam »Enoti« politiko diktirati. Tiste češke stranke, ki to »Slovenskemu klubu« očitajo, se navadno sklicujejo na opozicijo slovenskih poslancev zoper laško fakulteto v budgetnem odseku. Pri vprašanju laške fakultete ni šlo za nič drugega kakor za to, da se dá Lahom plačilo za njihovo službo vladi, kar so posebno naglašali Nemci, ki so se baš zato, ker je šlo Bienertu za to, da izplača Lahe, sprijaznili s tem, da se laška fakulteta ustavi na Dunaju. Šlo je torej za zgolj politično, a ne za kulturno vprašanje, in zato se je »Slovenska Enota« kot opozicijska naprava morala z njim pečati. Kakor so stvari stale, so se morali Jugoslovani zavzemati takrat za najstrožjo opozicijo zoper laško fakultetno predlogo, ker se ni moglo pristati na to, da se na škodo jugoslovanskim kulturnim težnjam in potrebam Lahe nagradi z visoko šolo le zato, ker so vladi zoper slovensko opozicijo pomagali. Zoper kulturne zahteve Lahov kot take pa Jugoslovani niso, ker ravno oni najbolj čutijo, kaj pomeni za narod pomajkanje srednjih in visokih šol.

Da bi dr. Šusteršič hotel zavladati nad »Slovensko Enoto«, je nezmisel. Ta domneva je naravnost otročja, ako pomislimo, da imamo močni enotni Češki klub, kateri bi imel naravnost dolžnost, da odločuje smer politiki »Slovenske Enote«. Da Jugoslovani niso hoteli biti prvi činitelji v »Slovenski Enoti«, ampak le priprosti, solidarni vojaki, ki so za svojo solidarnost zahtevali le, da se jih od slučaja do slučaja v njihovih zahtevah podpira, — so zadostno merodajnim češkim politikom dokazali že s tem, da so sklenili pri eventualnem oživiljenju »Slovenske Enote« kakor en mož voliti za predsednika onega poslanca, za katerega se odloči večina enotnega Češkega kluba. Morebiti ni bilo prav, da so Slovenci to tako odkrito izjavili, zakaj napad »Narodnih Listov« privede do misli, da je bila poštenost in odkritost, s katero so slovenski poslanci češkim politikom razodeli svoje stališče glede eventualne volitve predsednika »Slovenske Enote«, takorekoč prevelika. Morebiti imajo namreč »Narodni Listi« za mesto predsednika »Slovenske Enote« drugega kandidata kakor pa večina enotnega »Češkega kluba«? Kako naj se smatra pisanje »Narodnih Listov« zoper »klerikalne« Slo-

vence za resno, ko pa gredo v enaki obliki razžaljivo zoper nas tudi češki »klerikalci«? Iz kandidatskega vprašanja predsedniškega delajo ti kardinalno vprašanje, ima »Slovenska Enota« biti ali ne biti? Sicer pa blagovolite vzeti na znanje, da se Jugoslovani niso in ne bodo vsiljevali. — Tako je končal pogovor.

To so jako zanimive reči. Mi pribijemo za zdaj le to: 1. da je iz tega, kar »Venkov« sam piše, razvidno, da niso mladočehi delali na to, da se »Slovenska Enota« poživi, kakor opletajo naši liberalci, ampak češki agrarci, 2. da »Slovenske Enote« izvestni politiki ne presojajo iz stvarnega, ampak zgolj iz zasebnega stališča in 3. da ni težko uganiti, kateri politik, ki je drugod sfrčal iz svoje dozda odločitvene pozicije, zdaj napada Slovence, ker so izjavili, da bodo glasovali za tistega, ki ga bo večina Češkega kluba hotela imeti za predsednika »Enote« in 4. da je ravno ta politik najboljši dokaz za to, da je politika osebnih ozirov Slovanom prinesla vedno le škode, največ pa Čehom samim. Pisanje organov dr. Kramarja in gospodov iz katoliško-narodne stranke izvira iz kaj malenkostnih motivov in obsoja ga razsodna češka javnost sama. Slovenski in hrv. narod pa zaupa svojim poslancem, da bodo ukrenili, kar zahtevajo od njih njegovi interesi.

Državni zbor.

V včerajšnji seji je opominjal predsednik poslance, naj ne imajo predolgi govori. Njegov opomin ni dosti vplival, ker včeraj ni govorilo veliko govornikov. Vsebinsko govora notranjega ministra grofa Wickenburga smo že objavili v včerajšnjem »Slovencu« med brzojavkami. Za Wickenburgom so govorili Baxa, ki je govoril češko. Za njim je govoril krščanski socialce Geissler o željah zgornještajerskega prebivalstva. Bugatto je izjavil, da bodo uravnali italijanski poslanci svoje postopanje po tem, kakšno stališče da zavzame vlada nasproti željam Italijanov. Glöckner je naglašal, da sedanja zbornica ne bi po svoji večini glasovala za kanale. Dr. Adler je ostro napadal Bienertu in napovedoval boj na vse strani. Razprava se je nato prekinila in se nadaljevala razprava o Freslovem nujnem predlogu glede na odpravo davka na meso.

Seja se je zaključila ob pol 6. uri zvečer.

V »Nemški narodni zvezi« se je pečal včeraj poslanec Marekhl s propa-

dom »Glavne posojilnice«. Protestiral je, da bi podpirala vlada falitno zadru-

»Poljsko kolo« je sklenilo resolucijo, v kateri se je izjavilo za trdo in trajno večino.

Seja proračunskega odseka, v kateri naj bi se še ta teden razpravljalo o italijanski fakulteti, se je odgodila na 7. februarja. O vprašanju italijanske fakultete se po nemških listih še vrše pogajanja.

V železniškem odseku je poročal poslanec Dobernig o predlogu poslanca Bugatta glede na železniško zvezo Gorica—Cervinjanj. Posl. Bugatto in Fon sta se izjavila za to, da se Gradiška spravi v omrežje.

Nemški Volksrat na Češkem je sklenil daljšo resolucijo, ki priporoča nemškimi poslancem sicer previdnost, a se izjavlja za to, da se ohrani sedanje razmerje z vlado.

Hrvaški sabor.

Seja 23. t. m. je trajala 14 ur; napadi na koalicio od strani bana in drugih strank so bili vedno hušji. Ob 1. uri ponoči je vstal bivši sekcijski načelnik dr. pl. Nikolić in ob največji pozornosti vsega sabora izjavil, da koalicio polaga svoje delegacijske mandate in nobene izvolitve v delegacijo ne sprejme. Nato se je vršilo glasovanje, ali naj se volite nove delegacije izvrši takoj ali v prihodnji seji. Proti so glasovali: Koalicio, Starčevićanci, dr. Prebeg, dr. Homotarić in dr. Hrvoy od Stranke prava. Osječan dr. Zbierchowsky in Supilo skupaj 39 glasov; za je glasovalo 41 poslancev ob absenci Stranke prava.

Druga seja je bila otvorena včeraj ob 11. uri dopoldne; navzoč je ban in vsi poslanci prejšnjega dne; predseduje podpredsednik dr. Prapatović. Rabuka nastane, ko dr. Nikolić zahteva, da se revidira stenografski zapisnik, ker je v minuli seji 43 glasov bilo za in 41 proti; ne pa samo 39. Po daljši razpravi se je na podlagi stenografskega zapisnika res konstatiralo, da je proti glasovalo 41 poslancev in 43 za ter se je v tem smislu popravil zapisnik. Nato sta se izvolila odseka: adresni in regnikolarno-sodni ter se je prešlo na volitev delegacije v ogrsko zbornico. Volitev se niso udeležile Stranka prava, Starčevićeva stranka prava, koalicio, Seljačka stranka in Supilo. Vladni kandidati so: Za magnatsko zbornico veliki župan Gjuro Dedović, grof Rudolf Normann; za poslansko zbornico Ivan Adamović,

LISTEK.

P. L. Coloma:
Juan Miseria.
Povest. — Iz Španskega prevlel E. T. (Dalje.)

XII.
Nekaj dni pozneje je govoril Lopezinec o enakosti pravic, in sicer v cerkvi bivšega samostana, ki je bila tačas že izpremenjena v zbirališče republikanskega kluba. Tam, kjer je bil prej veliki oltar, je stala predsednikova miza, in s prižnice, s katere je tolikokrat odmevala beseda božja, je imel zdaj govoriti Lopezinec.

Ta večer so bili udje kluba zbrani v velikem številu in zamorec Martin, društveni član in bravec, je svitlemu občinstvu najprej prebral najnovejšo časnik. Lopezinec je stopil na govornico in pohvalno mrmranje udanih poslušavcev mu je izdabilo zadovoljen smehljaj na obraz; odkašljal se je in začel svoj govor, poln pilnjenih in visoko donečih besed:

»Da, državljani federalci,« je rekel med drugim, »enakost mora postati dejstvo, in če se je nasilstvu posrečilo sloveško družbo razcepiti v razrede,

pride pa republikanska misel in povrne vsakemu človeku delež, do katerega ima pravico pri velikem banketu nature.«

»Bliščečo resnico te sijajne misli naj vam razložim z zgledom, ki je tak, da ga lahko ogledate in otipljete . . . Poglejte Martina,« je nadaljeval Lopezinec in pokazal s prstom na zamorca, ki je bil naenkrat v silni zadregi, ker so se vse oči obrnile vanj, povedil oči ter zardel pod svojo temno kožo; »poglejte Martina, on je črn kakor sploh zamorsko pleme, in jaz bel kakor čisto pleme kavkaško. Poglejte Martina; on je rojen pod težkim jarmom suženjstva in jaz sem rojen prost kakor ptiček, ki se spreletava po zelenem gaju . . . Poglejte Martina; on je neveden kakor kmetič, ki žene pred sabo osliča, s katerim si služi vsakdanji kruh, jaz sem prosvetljen kakor mož, ki je posvetil svoje življenje globokemu premišljevanju modrosti, da more ljudstvu strgati z oči tesno obvezo nevednosti in ga razsvetljevati iz ravno tega kraja, iz katerega so prej širili mračnjava in nasilstvo. In ti, Martin, govori, ali nisi ti v tej republikanski federalni družbi, ti zamorec, suženj, neizobražen, enak meni, prostemu, belemu, izobraženemu?«

Martin je bil kar divji, ker je vse vanj zijalo; razdražilo ga je to primer-

janje, ki mu je prav malo ugajalo, in zakričal je srdito:

»Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!«

Ko je Lopezinec čul odgovor, kakršnega je pošteno zaslužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi usti in stegneno roko. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušavci, ki so videli priljubljene govornika razžaljenega.

»Ven tega zamorca!« so vpili na vseh koncih in krajih.

»Ven te saje!«

»Saj pravim, kaj si upa! Vrh vse prijaznosti, da ga tukaj sploh trpimo!«

»Ven se naj pobere ta črnih, da nas vseh ne pomaže!«

Zastonj se je trudil Lopezinec, ki se je medtem že otresel zadrege, da bi s prižnice pomiril razburjene ljudi in Martina zadržal; čvrste zamorčeve pesti so razdajale težke udarce po federalnih nosovih in čeljustih; pa število sovražnikov ga je nazadnje le zmoglo; drug drugemu so si ga metali iz rok v roke kakor žogo, da je bil naenkrat pri vratih; priložili so mu še brco na konec hrbtenice, in tako je prišel kakor z brzovlakom iz republikanskega federalnega kluba.

Tedaj so pa ljudje ostrmeli, ko so videli, da Lopezinec drvi s prižnice;

prvikrat se ni maral meniti za ljudsko slavo; prerinil se je skozi gosto množico, ki mu je navdušeno ploskala, in je stekel na cesto za Martinom. A zamorca že ni bilo nikjer več in Lopezinec ga je z velikim nemirom zastonj iskal po vseh krajih, kjer se je navadno držal.

Vsled tega se je spremenil Lopezinkov nemir v strah, ko je nazadnje, čeprav prepozno sprevidel, kakšno velikansko napako je naredil. Zamorec je vedel za skrivno zaroto, ki so jo pripravljali federalni republikanci proti vladi; bati se je bilo, da ga bo njegovo kruto ranjeno samoljubje privedlo do tega, da vso stvar naznani oblastim. Ob ti edini misli se je spremenil Lopezinkov strah v grozo, in v tisti sebični nepremišljenosti, ki jo pokažejo malenkostni značaji v težavnih okoliščinah, se je oprijel prve misli, ki mu je šinila v glavo, kakor da je ta edino prava, in je stekel v Grahovo k Salamanki.

Ko je Lopezinec prišel, je stara padarica že počivala; urno je skočila iz postelje in se ogrnila v veliko ruto, ki je bila že močno conjasta. Salamanka se je jako spremenila. Od onega nesrečnega dne, ko se je dala zaslepiti Lopezinkovim obljubam in je po krivem obdolžila Janeza, sta morila neno dušo

Giga Avakumović, Erazmo Barčič, dr. Benešić, Branković, Bude Budisavljević, Cerovac, pl. Chavrak, Dević, grof Aleks. Drašković, grof Janko Drašković, dr. Ivič, grof Janković, Jovo Karamata, Kutuzović, dr. Marković, dr. Mazzura, Milanković, dr. Nikolić, dr. Neumann, dr. Novosel, Obradović, baron Ottenfels, dr. Paleček, dr. Papratović, Paunović, grof Pejačević, Petrović, dr. Pinterović, dr. Popović, dr. Radičević, Riester, dr. Schwarz, Sekulić, dr. Spevec, dr. Šišić, Švinderman, dr. Turković, dr. Zbierchowsky.

Oddanih je bilo 44 glasov in od teh je bilo za vladno listo 37, 7 je bilo praznih.

Barčič in vsi drugi poslanci koalicije izjavijo, da ne sprejmejo izvolitve. Ban Tomašič poziva sabor, da odklonitve ne sprejme na znanje. Razvije se živahna debata, ban se posvetoje z raznimi zastopniki strank. Seja se prekine do 5. popoldne.

ZBLIŽANJE RUSIJE IN AVSTRIJE.

»Echo de Paris« poroča, da je dobil novi ruski poslanik na Dunaju Giers navodilo od svoje vlade, naj nadaljuje pogajanja za zblizanje Avstro-Ogrske in Rusije. Vsa tozadevna vprašanja naj se obravnavajo natančno, eventuelno naj se uvedejo tudi direktna pogajanja med Dunajem in Peterburgom.

AVSTRIJSKO - SRBSKA TRGOVIN-SKA POGODBA.

Z včerajšnjim dnem je stopila v veljavo nova trgovinska pogodba med Avstro-Ogrsko in Srbijo. Zvečer so došli v Belgrad avstro-ogrski veterinarji, ki bodo na podlagi trgovinske pogodbe preiskavali v belgrajski klavnici za Avstro-Ogrsko namenjeno srbsko meso. Danes se je pod njihovim nadzorstvom že pričelo klanje srbskih prešičev in jutri se bo pričel transport prešičjega mesa na Dunaj. Danes sta se odpeljala iz belgrajske klavnice po en vagon govejega mesa za poskušnjo na Dunaj in v Rim. Belgrajski uradni list prinaša več odlokov srbskega finančnega in trgovinskega ministrstva, ki določajo carinsko postopanje uvoza iz Avstro-Ogrske in izvoza iz Srbije.

MORNARIŠKO MINISTRSTVO.

Načelnik mornariške sekcije grof Montecuccoli je uvrščen v II. činovni razred. Kakor znano, so uvrščeni v III. činovnem razredu admirali, generali pehote, kavalerije in feldcajgmojstri, v II. pa vojni in oba brambovska ministri, med tem ko je uvrščen v I. činovni razred feldmaršal. Poveljnik vojne mornarice je torej sedaj uvrščen v isti činovni razred, kakor vojaški ministri, iz česar sklepajo, da se ustanovi samostojno mornariško ministrstvo.

UTRGENJE BELGIJSKE OBAL.

Belgijska vlada se bavi z načrtom, kako utrditi belgijsko morsko obal. V prihodnjem državnem proračunu bodo že tozadevne milijonske postavke. Nameravani projekt je naperjen proti nizozemskim utrdbam.

ANGLEŠKA.

Londonski listi poročajo, da je angleški kralj po dolgem obotavljanju sankcioniral od vlade predloženi zakon o odpravi pravice veta lordske zbornice.

KAJ SE PRIPRAVLJA NA PORTUGALSKEM?

»Corriere della sera« poroča iz Spezzie, da je odredil italijanski mornariški minister, da odploveti dve križarki in ena bojna ladja proti Portugalski.

TURŠKA.

Yemen — kneževina?

Iz Carigrada se poroča, da je madi v Idrisu proglasil Yemen za samostojno kneževino. V Carigradu je zbudila ta vest mnogo senzacije.

Arabci napadajo.

Said Jahia se pripravlja, da napade s pred Hodeido koncentriranimi Arabci mesto. Arabci tabore v velikem številu pred Hodeido. Vse brzojavne zveze z Sanao so razrušene. Vlada hoče z transportnimi ladjami kolikor mogoče hitro poslati vpoklicane rezerviste v Yemen.

Rusija proti Turški?

Z ozirom na vesti carigradskega »Tanina« izjavlja ruski minister Sasonov z ozirom na posredovanje turškega poslanika zaradi mobilizacije ruskih rezervistov v pokrajini Karsa, da bodo te čete odposlane v Perzijo v slučaju, da se tamkaj položaj poslabša. Sasonov pristavlja, kot se poroča iz Carigrada, da so neutemeljene vesti o vojaških odredbah na rusko-turški meji.

NEMIRI NA GRŠKEM.

V Atenah se je raznesla vest, da so izbruhnili v grški armadi nemiri. Dopisniku lista »New York Herald« pa je izjavil ministrski predsednik Veniseos, da je gibanje v armadi brez pomena, ter da se v slučaju resnih zapletljajev ni bati razdora v armadi. — Iz Aten pa se poroča, da je bil bivši vojni minister podpolkovnik Zaphthiotis aretovan zaradi sumljivega občevarja z nezadovoljnimi podčastniki. Istotako so zaprli osem podčastnikov. Vlada hoče brezobzirno kaznovati vsak prestopki discipline. Aretovani podčastniki so poslali kralju petičijo, v kateri oporekajo nameri vlade, ki hoče odrediti vojakom nadaljni vstop v podčastniško šolo. List »Patris« piše, da so sklenili podčastniki uiti iz armade ter stopiti v inozemsko službo, ako se odkloni njihov protest.

Dnevne novice.

+ **Laška univerza in laško dijaštvo.** Iz Gorice: Laško dijaštvo je vporočilo po Furlaniji veliko agitacijo za laško univerzo. Prirejajo shode na vseh straneh, tudi v Gorici so ga imeli. Osnovani so med seboj poseben vseučiliški klub, v katerem pa so se liberalni in krščansko-socialni dijaki kmalu sprli. Sedaj agitirajo vsak zase in se po svojih listih med seboj kregajo.

— **Posnemanja vredno.** Kaj doseže živahna gitacija, so pokazala blejska dekleta! Od hiše do hiše so šle nabirati naročnikov na »Domoljuba« in dosegle so, da se je število naročnikov v tej župniji podvojilo! — Na v a č a h so istotako dekleta dosegle, da se je število naročnikov na »Domoljuba« letos tam skoro početrilo! — Podobno se poroča tudi iz drugih krajev. Tako delo je res posnemanja vredno in zasluži očitno pohvalo.

+ **Kamniški liberalci** grozno zavidajo hranilnici in posojilnici v Kamniku, da je tako ugodno kupila obsežno posestvo Hostnikovo, oziroma Cernerjevo. Vnovič pogrevajo v sinočnem »Slovenskem Narodu«, da je tamošnji dekan zafural pri tem nakupu 55.000 kron, čeprav je to posestvo med brati vredno 80.000 kron. Mi pa vprašamo, koliko je zafurala liberalna mestna hranilnica v Kamniku, ki je posodila Janezu Koschierju 55.000 kron na veliko manj vredno posestvo? Je-li tudi to pupilarno varno?!

+ **Zamorca pere** sinočni »Slovenski Narod«, ko zagovarja volitve v kamniško meščansko korporacijo. Dejstva, katera so vsi upravičenci pri volitvi videli in slišali, se drzne imenovati laži. Mi vztrajamo pri tem, kar smo pisali in pozivljamo meročajne faktorje, da naredé vendar enkrat konec culukaferskim razmeram v tej korporaciji. Čudimo se, kako je kaj takega še vedno mogoče v urejeni državi.

+ **Občinska hranilnica.** Deželna vlada je pravila za hranilnico kmečkih občin v Ljubljani potrdila ter imenovala vladnega svetnika J. Kremenška za komisarja hranilnice. Odbor hranilnice kmečkih občin je imel 23. januarja 1911. svojo prvo sejo. Za predsednika odbora je bil izvoljen dr. Ivan Šusteršič, državni in deželni poslanec v Ljubljani; za namestnika pa župan Anton Uršič v št. Vidu pri Vipavi. V ravnateljstvo so se izvolili: gg. Franc Povše, državni in deželni poslanec v Ljubljani; Anton Belec, župan v št. Vidu; Josip Šiška, kanonik v Ljubljani; Josip Štrukelj, c. kr. poštni nadoskrbnik v Ljubljani; Josip Šustaršič, župan v Medvodah; dr. Josip Drmastja, odvetniški kandidat v Ljubljani; Ivan Stanovnik, župan v Horjulju; Ivan Pogačnik, deželni blagajnik v Ljubljani; Alojzij Tršan, župan v Šmartnem pod Smarno goro; Ivan Traven, ravnatelj Zadrugne zveze v Ljubljani; Franc Zajec, c. kr. finančni svetnik v pok. in vodja deželnega zakupniškega urada v Ljubljani; Bogomil Remec, ravnatelj slovenske trgovske šole v Ljubljani. — Sestavljeni poslovnik je odbor potrdil ter sklenil, da ravnateljstvo vse potrebno za poslovanje hranilnice uredi. Ravnateljstvo je imelo takoj po odbo-rovi seji svojo sejo. Konstituiralo se je: Ravnateljstva predsednik: gosp. Fran Povše, državni in deželni poslanec v Ljubljani; namestnik: g. Anton Belec, župan v št. Vidu. — Sklenilo se je, da se vse pospeši, da hranilnica kmalu prične delovati. Izvoli se ožji odbor, da preskubi potrebne prostore, pisarniško opravilo, knjige in tiskovine.

+ **Sokolski naraščaj** kljub prepovedi deželnega šolskega sveta obstoja ponekod dalje. Če so se Orli postavnim naredbi za to edino kompetentne oblasti pokorili, ne vidimo in ne vemo vzroka, zakaj se Sokoli smatrajo izven zakona? Zato v interesu mladine, ki jo je deželni šolski svet s svojo umestno prepovedjo hotel odtegniti političnemu hujskanju in vplivu slabe starše tovarišije — odločno zahtevamo, da se strogo gleda na to, da se naredba šolske oblasti v popolni meri izvršuje! Kdor je dal zakon, ima skrbeti, da se tudi izpolnjuje. Kako se v telovadnicah naraščaj vzgaja, to nam pove glasilo »na-

predne mladine«. »Naša Bodočnost« v svoji letošnji 1. številki sama, ko agitira, da se šolski naraščaj bolj poživí: »Lenoba, površnost, zanimanje edino za neumnost, cigarete, gostilne!« za to se zanima naraščaj. In to naj šolska oblast trpi dalje? »Naša Bodočnost«, ki jo notabene pišejo učitelji, pravi, da se je vršilo letos štetje sokolskega šolskega naraščaja in da se vrši za šolske otroke saj v enem ali dveh društvih po sokolskih župah redna telovadba in najbržeje tudi »predavanja«. — Deželni šolski svet naj od šolskih vodij strogo zahteva, da mu glede tega poročajo in naj naroči nadzornikom, da se informirajo, kod se šolski sokolski naraščaj goji dalje. To je nač nezaslišano, da bi se smela postavna naredba tako očito kršiti, da se voditelji tega naraščaja niti ne boje za šolski naraščaj javno po listih agitirati. Še enkrat: Naj se napravi tukaj enkrat red brez vsakega ozira!

+ **Ljudsko štetje v Gorici.** Poročali smo, da se po Gorici govori, da so našli na magistratu 12.700 Slovencev. Izključeno pa ni, da je to le mane-ver Italijana v, ki bi radi Slovence s tem uspasali, da bi se nič ne brigali za revizijo. **Torej pozor!**

— **Cesar** bo jutri ob ¼ 10. uro pred navadnimi avdiijencami novoimenovane škofa tržaškega, dr. Andreja Karlina, zapfisegel.

— **Železniški minister dr. Glabin-ski o prometu na železnicah.** Železniški minister dr. Glabinški je izdal na vse urade železniškega ministrstva odlok, v katerem se opozarja železniške uslužbenke, da so državne železnice trgovska podjetja in da naj odgovarja službeno postopanje nastavljenecv trgovskemu značaju vseh železniških zadev. Pojasnila in reševanja železniških zadev naj se vrše kolikor mogoče naglo; vse nepotrebno pisarjenje naj se omeji. Pismo občevarje uradov naj se vrši v enostavnih oblikah. Uslužben-cí, ki morajo občevariti s strankami, naj bodo napram strankam uslužni, ker na ta način bodo najboljše služili koristim državnih železnic.

— **Družba sv. Mohorja v Celovcu.** V plakate se je vrinila pomota, da se za veznino računa 60 vinarjev; v polah pa je pravilno zapisano 50 vin. — Na razna vprašanja sporočamo, da otroški molitvenik stane z rdečo obrezo vezan 40 vinarjev, z zlato obrezo 60 vinarjev.

— **Smrtna kosa.** Iz Gorice: Na Rojcah pri Gorici je umrl 23. t. m. 17 letni šestoletec Bogomir Blažina iz ugledne slovenske družine. Rajni Bogomir je bil tihega in blagega značaja ter vrl katoliško-narodni dijak. Pogreb je 25. t. m. ob pol 4. uri popoldne. Katoliško narodno dijaštvo mu položi na krsto lep venec. Velecenjeni družini naše iskreno sožalje, blagemu rajniku pa: Svetila večna luč!

— **Meso od bolne živali** je v pone-deljek prodal v Gorici neki Janez Ropretič iz Solkana. Raditega so ga aretirali in izročili sodišču.

— **Čuden dogodek pri sodišču** se je 17. t. m. pripetil v Mitrovici. Vršila se je neka razprava, pri kateri je imel pričati tudi nek Raad, o katerem se je javno trdilo, da je kupljen z denarjem. Vseeno je bil zaprisežen in je tudi iz-

neprenehoma tisti skriti strah in tista velika žalost, ki gresta kot senca neločljivo za zločincem. Luč solnce, ki enako obseva in oživlja dobre in hudobne, revne in bogate, je njeno mračno otožnost vselej nekoliko pregnala; kadar je pa prišla noč s svojo temo, je prevzela njeno dušo polagoma skrita groza. Sa-lamanka že ni več mogla pogledati Marijaninih vrat, ki so stala zaprta kakor grob, v katerem je bila zakopana sreča, mir in čast onih dveh nesrečnežev, ki sta se imela njej in Lopezinku zahvaliti za svojo nesrečo. Razen tega tudi splošna razdelitev lastnine, ki jo je Lopezinek tolikokrat napovedoval, kar ni hotela priti na vrsto in tako je Salamanka vedno bolj zgubljala upanje, da se polasti zdravnikovih hiše in s tem plačila, ki ga je izgovorila za svoje brezvestno obrekovanje.

Lopezinek je dobil, kakor sploh hudodelci, strah pred tovarišico in zato se je je izogibal, ker se je bal vednih tirjatev, in več kot enkrat ga je kakor blisk sprejetela misel, da bi to nadležno pričo spravil s poti; stara resnica je in skušnja potrjuje, da vezi, ki jih zloba splete, po navadi zloba tudi raz-trga.

Salamanka je zato močno ostrme-la, ko je zagledala stričnika ob oni ne-navadni uri, vsega v strahu in prepad-lega.

Teta in stričnik sta se dolgo posve-tovala in kar sta govorila, je ostalo skrito; samo neka soseda, ki je čula pri bolnem otroku do rana, je zapazila, da

je stari oslar, ki so mu rekli Dondito, prenesel v Salamankino klet skozi stranska vratica petindvajset vreč ječ-mena.

Salamanki je izsušeni obraz žarel od veselja, ko se je drugo jutro vračala z ribjega trga in nesla na roki koša-rico, v kateri se je premetavalo pol funta ribic. Ko je bila že blizu Graho-vega, se je srečala z botro Ivano Prepe-luho, ki je tudi šla s svojo košarico na ribji trg.

»Kako je danes s kupčijo?« vpraša Salamanko in ji zastavi pot.

»Belice po devetdeset, postrvi po šestdeset, te-le sardelice pa po šestin-trideset,« odgovori Salamanka in ji po-kaže svoje blago.

»Jezus, kako ti vse gomazi in se zvija; glava, rep, plavute, vse miga,« reče Prepeluha in jih prevrača; »no, jaz si ne bom ž njimi škode storila; teh-le šest grošev bo za kosilo, eden mi pa ostane za »Enakost.«

»In kaj je pa v časniki novega?«

»Molčite, Salamanka, v Madridu jim trda prede; kdor kaj ima in kdor nima ničesar, vsi so pripravljani za po-greb. In ta Prim . . . !«

»Nikar mi ne govorite o tem Pri-mu. Do grla sem ga sita. Zdaj nam je spet novih davkov naprtil, večje lum-parije jo res ni!«

»Kar molčite, botra. Bog tega ne odpusti . . . Če mislijo ropati, naj gre-do kar v gore!«

»Jaz pravim, botra, to je hujše, kakor še koga oro-pa. Ampak ta lo-

pov, ta Prim,!) jih pa vse skupaj v kozji rog užene; to je ravno tako, ka-kor v tisti povesti, ki mi jo je pravil Pepe. Šli so skupaj volk, lisica in lev. Prišli so v gozd in naleteli na kozuh, ki je bil pripraven za ležišče; tedaj pa so začeli: moj bo, tvoj bo, čegav naj bo, in nazadnje so se zmenili, da naj ga ima najstarejši. Lisica je rekla prva:

Ko je trava rasti začela,

Sam jaz že sto let imela.

Volk, ki je bil navihanec, je rekel:

Ko je trava rasti začela,

Je moja vnukinja sto let imela.

Lev, to je pa ta lopov Prim, je pa kremplje pokazal in rekel:

No, jaz pa štejem samo osem let;

Bomo videli, kdo se pojde na kozuh

gret!«

»Pojte no, Salamanka, pa ste ga le imeli na steni, tega Prima, pa še v ve-likem okvirju iz dragega lesa.«

»Imela sem ga, botra, imela

Ampak odkar sem ga spoznala, da ni nič prida, sem pa podoba narobe obr-nila.«

»Kaj pa ta Serrano, ta nemarnež?«

»Nemarnež? . . . Pa še kakšna ne-marnost ga je! On se lepo s potico ma-sti, plačal bo pa, kdor za njim pride. Z njim je ravno taka, kakor s tistim po-potnikom, pa prav nič drugače. Šli so skupaj trije popotniki, eden je imel s

!) Ko so uporni generali na čelu republikancev in liberalcev kraljico pregnali, sta se generala Prim in Ser-rano polastila vlade.

sabo blazino, drugi odejo, tretji ni imel ničesar, in to je naš Serrano. No, pa pridejo zvečer v neko krčmo in ležejo vsi trije na blazino in se ogrnejo z odejo; Serrano je bil na sredi, in ko je bila odeja preozka za vse tri, sta jo ona dva na kraju vsak k sebi vlekla in eden je godrnjal, da je odeja njegova, drugi pa, da je čez blazino on gospo-dar. Ta potuhneni Serrano ni imel nič, pa je bil vseeno na gorkem in je rekel predrznež: Jaz se ne pulim in ne godrnjam, saj odeja ni moja«

»Prav imate, Salamanka, prav za-res,« je rekla Prepeluha in se zasme-jala; »o njem bi se dala ta-le zapeti:

Neumni iz mojega kraja

Za norca me kličejo vsi;

Oni se s trdom živijo,

Jaz pa živim brez skrbi.«

»No, kar se mene tiče, mi je vse-eno, samo da doživim federalno repu-bliko, potem pa naj se pulijo, naj se vlečejo in si magari vse butice potol-čejo.«

»Povejte mi vendar, Salamanka, kaj pa je to federalen?«

»No, federalen, to ni nič drugega kakor federikalen, in to je vzeto po imenu sevilskega poslanca, ki se kliče Ferediko Rubio.«

»A tako,« je dela Prepeluha in str-mela nad čudno razlago; »kar se pa re-publike tiče, pride tako gotovo kakor ura; zakaj zadnjič sem videla tam na trgu velik lepak in gori se je bralo:

povedal. Naenkrat pa se zagleda v križ, izbuli oči, telo se mu skrči, tresoč se na vsem telesu napravi par korakov nazaj, potem pa se onesveščen zvrne na tla. Ljudi se je polastila groza, nadaljna razprava pa je dognala, da je v resnici po krivem prisegel in obtoženec je bil oproščen.

— **Poziv.** Dne 22. oktobra 1910 se je peljal z jutranjim poštanim vlakom, ki pride v Ljubljano okrog pol 5. ure zjutraj, v železniškem vozu stare oblike, ki je imel vrata ob straneh, Ivan Tomažič, delavec pri brzojavnem uradu iz Kresnic pri Litiji. Sedel je ob vratih in, sloneč na svojih kolenih, dremal. Med postajo Zagorje in Sava se je vsled tresljaja voza dremajoči Ivan Tomažič dotaknil vrat, ki so se nenadoma odprla, tako da je le-ta padel iz vlaka in se ubil. V vagonu je bila poleg nekega delavca tudi neka neznanca ženska, ki je to pripovedovala raznim ljudem. S smrtjo Ivana Tomažiča je njegova družina hudo oškodovana, saj je izgubila svojega vzdrževalca. Družina bo torej zahtevala od železnice odškodnino, dobila bo pa le, če se vsa nesreča natanko dokaže. Ker je ime dotične ženske, ki je bila takrat v vagonu, neznano, se vljudno prosijo vsi, ki jo poznajo, oziroma, ki bi lahko o njej dali kake podatke, da vse to naznanjajo zastopniku obžalovanja vredne rodbine dr. Karol Trillerju, odvetniku v Ljubljani. Usmilite se ljudi, ki so v tiski in pomagajte pravici do veljave! Bodite uverjeni, da Vam boče zapuščena rodbina vedno hvaležna!

— **Razpis učiteljskih služb.** Na eno-razredni šoli v Koritnicah se razpisuje učno mesto za učitelja v stalno nameščenje. Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo predpisanim potom do 12. februarja 1911. — V kamniškem šolskem okraju se razpisujejo naslednja učna mesta z zakonitimi prejemki v stalno nameščenje: 1. Učno mesto na trirazredni ljudski šoli v Komendi; 2. nadučiteljsko mesto na dvorazredni ljudski šoli v St. Gotardu; 3. učno mesto na dvorazredni ljudski šoli v Dolu. Pravilno opremljene prošnje je za vsako učno mesto posebej predpisanim službenim potom vlagati do 5. februarja.

— **Diete porotnikom.** Včeraj je predlagal v državnem zboru poslanec Kienzl, da naj dobe porotniki pet kron diete dnevno, kadar poslujejo.

— **Skrb za ubožno in zanemarjeno mladino v Zagrebu.** Zagrebško društvo za prehrano revnih šolskih otrok je imelo 22. t. m. svoj 20. redni občni zbor. Lani je društvo razdelilo 50.921 porcij ljudsko-šolskim učencem in 1626 srednješolcem. Predsednica ženskega oddelka, gđc. Marija Jambrišak je predlagala, da se ustanovi društvo za pomoč in rešitev zanemarjene mladine. Podpiral je predlog mestni šolski nadzornik Vuković, ki je pojasnil tudi namen mestne občine, ustanoviti pobojševalnico. Predlog je bil sprejet in izvoljen pripravljalni odbor.

— **Ubeglega zagrebškega trgovca Aleksandra Ebenspangerja,** ki je bil lani radi raznih goljufij obsojen na pet let ječe, a vsled revizije procesa začasno puščen na svobodo, so zaprli v Vараždinu. Mož je bil namreč pobegnil v Brazilijo, te dni pa se je vrnil na obisk

neke varaždinske »prijateljice« in bil ob tem zasačen. Sedaj bo že moral na varnem čakati na končen izid svoje zadeve.

— **Zagrebska meščanska pekarna,** ki je bila s toliko slavo otvorjena kot konkurenčno podjetje, ki bo znižalo cene kruhu, je v kratkem času svojega obstanka že dvakrat zvišala cene kruhu, čeprav ni nobenega zunanega povoda za to. Tudi kakovost in količina njenega kruha že davno ni več tista, kakor spočetka. Pohlep za dobičkom je menda tudi tu zmagal prvotni dobri namen.

— **Proti razdelitvi osješkega okr. sodišča** (za gornje in spodnje mesto) je sklenila resolucijo tamošnja odvetniška zbornica. Razdelitev je pa menda že perfektna.

— **Prebivalstvo manjših hrvaških mest šteje:** Križevci 5010, Bjelovar 6292 in 1000 mož vojaške posadke, Samobor 2736 prebivalcev.

— **Pomorska železnica v Zadar** je baje zagotovljena. Načrt je ta: S proge južne železnice St. Peter - Reka se bo v Matuljah odcepila stranska črta do Preluke pri Lovranu. Tu se bo pristanišče izpopolnilo in tu bodo čakale ladje, na katere bodo neposredno zapeljali osebnih in tovornih vlakov, ki jih potem ladje poneso po morju do Zadra, kjer vlaki zopet neposredno zavozijo na suho na železniški tir in gredo dalje do Boke Kotorske.

— **Zadar hrvaški.** V Zadru so poleg 20.000 Hrvatov našli le 7500 Italijanov. Sedanje italijansko občinsko zastopstvo stoji torej na lončenih nogah.

— **Tržno vprašanje v Zagrebu.** Zagrebški mestni regulacijski odsek je sklenil, da se za enkrat opusti trgadba tržnice, ker bi ta lahko povzročila novo zvišanje cen živilom. Tržni prostor se premesti z Jelačičevega trga na primernejše mesto, zgrade pa se tudi za prodajo v velikem hladilnici, skladišča i. t. d.

— **Izvanredni občni zbor »Matice Hrvatske«** se je 22. t. m. vršil v Zagrebu. Navzoč je bil tudi predsednik »Slovenske Matice«. Glavne točke dnevnega reda so bile te: Soglasno se je pritrnilo dogovoru z »Matico Dalmatinsko«, o katerem smo kratko poročali. Veliko gibanje se uvide za čistost hrvaškega jezika, ki je v zadnji dobi mnogo trpela. V to svrhu se skliče enketa vseh prizadetih krogov in korporacij in ustanoviti se ima velika enotna hrvaška založna bukvarna, ki bo delala izključno za korist hrvaške literature.

— **»Časten« čin svobodomiselnosti v Zagrebu.** »Hrv. Pravo« poroča, da so propadli »svobodomiselniki« življi razbili in s črnimi polili vrata otroškega zavetišča usmiljenih sester v Samostanski ulici. To je pač vedno in povsod znak svobodomiselnosti »kulture« in njih socialne vesti: gorjača in blato, če so pa zanje posebno ugodne razmere, pa še revolver, nož in smolena baklja. Zato pa: čast komur čast...

— **Šmartno pri Litiji.** Dne 5. svečana uprizori dramatični odsek »Ljudski oder« A. Medvedovo igro: »Stari in mladi«. Predstava se bo vršila na lepem odru v novi društveni dvorani. — Ljudje se silno zanimajo za novo predstavo.

— **Kmetijsko predavanje.** V nedeljo, dne 29. t. m., takoj po popoldanski službi božji bode na Bučki predaval deželni sadjarski instruktor M. Humek o sadjarstvu s posebnim ozirom na tamnošnje krajevne razmere.

— **Društveni dom v Domžalah in posojilnica.** Iz Domžal se nam piše: Napredno posojilnico v Moravčah pere nekdo v zadnji številki »Slovenskega Doma« na čisto nenavaden, izreden način, z napadi na posojilnico in Društveni dom v — Domžalah. Dopisnik laže, da se kadi. Ni res, da bi bila posojilnica v Domžalah zidala svoj Društveni dom. Vsak otrok pri nas že ve, da si je ta Društveni dom postavilo izobraževalno in podporno društvo v Domžalah, ki ima 325 udov in je eno najmočnejših društev na Kranjskem. Dasi je to društvo same bolniške podpore med svoje bolne ude v letu 1910 izplačalo 1073 K in navzlic vsem velikim stroškom preteklega leta se je vendar na občnem zboru 6. januarja letos zamožglo izkazati nad 1000 K preostanka iz leta 1910, torej nad 1000 K več prejemkov kot izdatkov. Ni res, da nese naša posojilnica na leto čistega dobička 600 kren. Res pa je, da je ta posojilnica na občnem zboru 1910 mogla izkazati čistega dobička 1731 K 26 h, leta 1909 pa 1879 K 88 h in leta 1908 celo 1974 K 98 h. Samega rezervnega zaklada ima že sedaj ta posojilnica nad 10.000 kron. Ni res, da v našem Društvenem domu ni družega kot »posojilnični prostori ter dvorana za čuke in predstave.« Res pa je, da ima velik del Društva doma v najemu kitararska zadruga, ki že se-

daj šteje 965 udov. Ta zadruga je zamo v letu 1910 spravila na trg in za gotov denar prodala do 60.000 kit. V kratkem času svojega obstanka — dve in pol leti — je samega zaslužka, zgolj zimskega, razdelila med svoje člane — pletice nad 38.000 K, reci osemindesetisoč kron! Ni res, da bi se Društveni dom ne mogel obrestovati. Že sedaj, v prvem mesecu, je za letošnje leto 1911 na račun obresti in amortizacije plačanih do 3000 K. Ali sedaj vidite, gosp. dopisnik, kako se pri nas ljudski denar »brezvestno v vodo meče«! Ljudski denar se pri nas rabi res edinole v ljudsko korist! Zato pa tudi ljudstvo ve, komu zaupa! Ko so se o priliki vojne krize vseprek hranilne vloge vzdigovali, se pri naši hranilnici iz tega vzroka ni vzdignila niti ena vloga. Enako tudi sedaj!

— **Kat. društvo rokodelskih pomočnikov v Novem mestu** je priredilo v nedeljo, dne 22. t. m. ob pol osmih zvečer v svoji dvorani gledališko predstavo zgodovinske žaloigre »Garcia Moreno«. Že drugič so letos nastopili na odru naši pomočniki; jako dobro so igrali že prvič, a tako dobro kot v nedeljo jih še nismo videli igrati. Dvorana je bila natlačeno polna in občinstvo je z velikim zanimanjem sledilo razvoju žaloigre ter ob koncu vsakega dejanja burno ploskalo igralcem. Le to bi bilo še želeto, da bi se nekateri ob resnih prizorih ne smejali in tako vsem pokvarili vtis, ki ga ima napraviti na gledalce dotičen prizor. Kakor je videti, se naše društvo rokodelskih pomočnikov živahno giblje in mislimo, da nas zopet kmalu razveseli s kako predstavo; le žal, da je dvorana in oder premajhen, sicer bi se s temi igral-skimi močmi, ki jih ima društvo, lahko priredila še kaka večja igra.

— **Železniški most pri km 58, 6/7** med postajama Lesce in Kropa-Podnart preko Save se bo v petek popravil, vsled česar bodo morali potniki dopoldanskega vlaka, ki odhaja ob 11. uri 40 min. iz Ljubljane, prestopiti v pomožni vlak, došli iz Jesenic.

— **Tržaška in splitska luka.** Uradna statistika trgovskega prometa v avstrijskih lukah izkazuje za leto 1909, da je došlo v Split 5993 ladij z 1.349.724 tonami, v Trst pa 11.012 ladij s 4.008.010 tonami. Če se pomisli, da ima Trst skoro desetkrat toliko prebivalstva, nego Split, dalje da je to edina avstrijska luka, v katero se vlagajo nešteti milijoni in se je z železnicami izvrstno zvezala z notranjimi deželami in inozemstvom — ter se z vsem tem primerja Split, za katerega se takorekoč nihče ne zmeni in ki nima nikake zveze niti s svojim najbližjim zaledjem, potem moramo priznati, da gornje številke kažejo naravno elementarno potrebo splitske luke.

— **Nov železniški most preko Donave.** Dr. Milovanović je bil minole dni v Bukarešti, kjer se je z rumunsko vlado dogovarjal radi skorajšnje zgradbe velikega železniškega mostu čez Donavo pri Radujevcu. Ta most bi spajal rumunsko železnico s srbsko niško progjo. Uspeh dogovorov je menda zagotovljen.

Štajerske novice.

— **Naše delo.** Pretečeno nedeljo je priredila Slov. Kmečka Zveza shod volivcev v Narodnem Domu v Slovenjem Gradcu. Na shod je došlo veliko število kmečkih mož. Shodu je predsedoval župan Verčkovnik. Govorila sta poslanca dr. Verstovšek in dr. Korošec. Poslancem se je izreklo zaupanje. — Na Hajdinu pri Ptuj, v bližini šnopsarske metropole pa se je dobro obneslo zborovanje tamošnjega bralnega društva. Govorili so: dr. Leskovar iz Maribora, župnik in poslanec Ozmec in kaplan Jager. — Pretečeni teden sta se vršila v Rečici ob Savinji in Slov. Gradcu živinorejska tečaja, ki sta bila razmeroma dobro obiskana. Predavali so: župnik T. Rožnik, instruktor Fr. Krištof in nadrevizor Pušenjak. — V Št. Ilju v Slovenskih goricah pa je v ponedeljek 23. t. m. končal socialni tečaj, ki je bil zelo dobro obiskan.

— **Kako lažejo.** Vsenemški listi se trudijo z lažmi popraviti to, kar se jim na shodu v Št. Lenartu ni posrečilo. Pišejo, da je bilo na shodu celo do 600 nemških (!!!) kmetov in zborovalcev! O infamija! Celotno mariborsko okrajno glavarstvo ne zmore 600 nemških kmetov, kaj šele Št. Lenart, ki je znan kot zaveden slovenski okraj. Linhart se je najbrž poprej, predno je šel na shod, pri Sarnitzu ali Sedmineku zopet napil šnopsa, zato da je videl potem nanesto ene nemškutarske buče, kar celih deset, kakor se včasih bere v starih pravljicah. Fiasko, ki ga je doživel Linhart v Št. Lenartu, mu je popolnoma zmešal borne možgane. Takrat lažejo nemški

listi še izredno več kot drugokrat. Res je: šnops, laž, podivjanost in korupcija, to so bojna in kulturna znamenja renegatov in Štajerčijancev!

— **Socialni tečaj,** ki ga je priredila mariborska S. K. S. Z. v šentiljskem »Slov. Domu«, se je izborno obnesel. Tudi v ponedeljek 23. t. m. je bila dvorana polna zavednih obmejnih Slovencev, ki so z zanimanjem sledili izvajanjem predavateljev gg. dr. Korošca, Pušenjaka, dr. Kovačiča in prof. Majcena. Za obmejno ljudstvo je bil ta tečaj velike važnosti.

— **Preč. g. župnik Andrej Vodušek v Vojniku** je smrtno nevarno bolan ter se priporoča v molitve svojim so-bratom.

— **»Süddeutsche Volksstimme«** v Celju, ki je kakor znano naslednik rajnega »Nar. Dnevnika«, urejuje od katoliške vere odpadli Rihard Watzlawek. K protestantizmu je šel že leta 1900. Čedna reč! In najdejo se ljudje iz naših vrst, ki so naročeni na ta list. Kukovec, Kukovec, daleč si prijadra!

— **Nova šulferanjska šola?** V Polički vasi pri Jarenini agitira nek odpadnik Reininger za nemško šolo. Ta človek lazi z nekim pismom od šulferajna od hiše do hiše in lovi podpise za to šolo. Dvomljivo je, če bi se v naši lepi slovenski Jarenini obnesla samonemška šola. Vendar pozor, možje slovenski!

— **Kako gospodarijo graški liberalci.** Graški občinski svet se peča zdaj že precej časa s proračunom. Glavne proračunske postavke so: Potrebščina 10.373.215 K, pokritje 5.796.640 K, primanjkljaj 4.576.575 K. Z davki se pokrije 3.450.570 K. Nepokrit primanjkljaj znaša torej 1.126.005 K. Županov namestnik. Magy predlaga nato kar se dem novih davkov, in sicer: 1. Zvišajo naj se doklade k pridobinskemu davku za 10 odstotkov tistim podjetjem, ki so dolžna polagati račune, in sicer tako, da pri davkih pod 2000 K znaša doklada 50, nad 2000 K pa 60 odstotkov. 2. Razširijo se doklade na 60 odstotkov pri vseh podjetjih, pri katerih presega skupni državni davek 2000 K, če tudi ne doseže na Gradec odpadajoči del te višine. 3. Povišane (50odstotne) doklade se razširijo na vse predpisane splošne pridobinske davke prvega in drugega razreda. 4. Poviša se davek na vožne listke za 2 vinarja. 5. Mestni svet naj pravočasno poroča, koliko naj se poveša najemuinski vinar od 1. januarja 1912. 6. Mestni svet naj proučuje uvedbo občinskih kolkov in naj o tem poroča do konca marca. 7. Mestni svet naj stori potrebno, da se bo dovolilo pobirati 2odstotni zavarovalni davek od premij požarnih zavarovalnic. Občinski svet naj sklene, da se blagajniška imovina poveša na najnižje stanje pol milijona. Župan se poziva, da poroča do 10. februarja o najetju kontokorenčnega posojila in enega splošnega posojila. Občinski svet naj tudi sklene, naj se razven terminskih izplačil izplačujejo denarne vsote šele, ko dovoli deželni zbor najeti kontokorenčno posojilo. Poročevalec končno izjavi: Če se predlagani davki ne dovolijo, se mora povešati stanovanjski vinar. Seveda da je opozicija burno ugovarjala, a vse skup ne bo dosti pomagalo, ker liberalci znajo tako dobro gospodariti, da morajo tako ogromno povešati občinske naklade, da more sploh občinska uprava poslovati.

— **Razpisano** je mesto nadučitelja na ljudski šoli v Šmarjeti ob Pesnici do 28. febr. 1911. — Definitivna učiteljica Ljudmila Plaper je predstavljena iz Braslovč v Št. Peter pri Gornji Radgoni.

— **Umrli** je v Oblačku pri Sv. Lovrencu v Slovenskih goricah posestnik Franc Puh, star 77 let, oče svetovno-znanega tovarnarja koles v Gradcu g. Janeza Puh.

— **Šdole v občini Pletenje pri Brežicah.** Ljudsko štetje v občini Pletenje je že dovršeno; tri osebe so dale upisati občevalni jezik kot nemški. Tako so se tudi na Zdolah nemškutarji rodili.

— **Odvetnik dr. M. Osenjak** je otvoril svojo pisarno v Gradcu, Pfarrgasse št. 2, II. nadstropje.

— **Občni zbor »Delniške družbe združenih pivovarn Zalec in Laški trg** je preložen na poznejši čas.

— **Imenovanje pri pošti.** Za poštne-ga nadsvetnika pri poštnem in brzojavnem ravnanstvu v Gradcu je imenovan poštni svetnik dr. Andrej Schön.

— **Roditeljski sestanek v Središču** priredi središče učitelstvo dne 29. jan. pop. ob 4. uri v šoli.

— **Št. Ilj v Slov. goricah.** Bralno društvo priredi prihodnjo nedeljo prvo predstavo na krasnem odru v »Slov. Domu«. Igrala se bo »Požigalčeva hči«. Po igri prosta zabava. Šentiljski sosede in mariborski Slovenci, v nedeljo 29. januarja vsi v Št. Ilji!

Federalna republika naj živi! In tisti lopov, ki je ne mara, Naj jih po grbi dobi!»
»Le pomislite, botra Prepeluha, kadar pride republika, boste videli, takrat vam še kralja v kozji rog uženem,« je rekla Salamanka in naredila prav važen obraz, »moj stričnik, ta vam je tič, še višje bo postavljen kakor luri.«

»Kaj mislite zabogati, botra?«
»Kajpak! Saj še nikoli niso videli kaj takega, kakor je moj stričnik,« je nadaljevala Salamanka vedno bolj razvneto; »ko bi ga vi v klubu slišali, kako zna govoriti; človek bi mislil, da se morajo kar hiše podirati... Vi ne veste, kako je zadnjič mogočno govoril: Državljan, črni oblaki se valijo na nebo, in hitro pride ura, ko se razlegne klic: Republika ali smrt!«

In Salamanka je navdušeno povzdignila roko in stresla ribice po cesti; ko je počenila, da jih pobere, se je pritihtapil neki paglavec in ji je priložil par gorkih po hrbtu, potem jo je pa urno pobrisal in se škodoželjno začel šal. Salamanka je skočila pokoncu in kričala za njim vsa razjarjena, da se ji je od jeze jezik zatikal!

»Nesnaga, spaka! Sem pojdi, paglavec, da ti jih naštejem...!«

Toda paglavec ji je pokazal izza ogla jezik in povrh ji je zapel še zabavljico.

*) Resnično, kakor vsi prejšnji dogodki in izreki, in oni, ki jih še opišemo, vse je pisatelj sam nabral.

Š Ljutomer. Naše okoliško bralno društvo je imenovalo v nedeljo 22. t. m. č. g. Ognjeslava Škamlec, nekdanjega ljutomerskega kaplana, sedaj župnika v Leskovcu niže Ptuja, svojim častnim članom. — To društvo izvrstno deluje. Lansko leto je izposodilo čez 2000 knjig in brošur.

Š Politikujoči penzionist. Bivši kandidat za državni zbor proti Roškarju, vpokojeni zemljiški knjigovodja Senekowitsch v Mariboru, je začel zadnji čas laziti na zborovanja Súdmarke. Mogoče dobi za to kak bakiš. V nedeljo dne 15. januarja je hujskal na Súdmarkinem zborovanju pri Gornji Kungoti Nemce proti Slovincem.

Š Celje. Liberalni mladini hočejo nad hotelom »Teršek« izvesti bojkot, ki se jim slabo obnese. V hotelu je opaziti vedno več gostov. Kdo se pa bo dandanes več oziral na revčke — liberalce!

Š Nameravana »Súdmarkina« podružnica v Podčetrtku. Lekarnar Plunger, ki se je priplazil s Tirolskega, bi rad za Podčetrtek ustanovil podružnico »Súdmarke«. Dasiravno je potovalni učitelj že prenočil v Podčetrtku, vendar ni bilo z ustanovitvijo nič. Moral je odlaziti. Plunger živi izključno od Slovencev in Hrvatov, a vendar si upa na tak način izživati dobro in mirno slovensko ljudstvo.

Š Samoumor. Vpokojeni davčni oskrbnik 60letni Ignacij Gügler se je dne 20. januarja zvečer na podstrešju svoje hiše v Magdalenski ulici v Mariboru obesil.

Š Žena hotela umoriti svojega moža. Iz Celja se poroča: Zakonska Franc in Ana Babič iz Zagaja, okraj Laški trg, sta živela v vednem prepiru, odkar sta se vzela. Največ povoda zakonski neslogi je bil nezakonski otrok, ki ga je Ana Babič prinesla v zakon s seboj. Razpor med obema je postajal vedno večji, da je začela Ana Babič misliti, kako bi se znebila svojega moža. Skušala je dobiti strup po posredovanju posestnika Ivana Lesjaka, ker pa ji ta ni ustregel, je nadlegovala z enakimi prošnjami Ivana Gabrona. Da bi imel ta končno mir, ji je dal strupa, a v resnici le neškodljivo sredstvo. Ta »strup« je nasula svojemu možu v jed, a učinek je izostal. Nato se je Ana Babič izselila k svoji hčeri in njeno posestno premoženje je kupil na javni dražbi mož. Ko se je koncem leta 1910. začela preiskava proti Ani Babič zaradi neke tatvine ter je njen mož obtežljivo izpovedal za njo, se je znova razvnelo staro sovraštvo ter je sklenila, da usmrti svojega moža. Povabila je 20 let starega Jožefa Polaka iz Zagaja k sebi na dom, da bi pomagal klati prešiče ter mu ob tej priliki obljubila 200 K, ako spravi s pota njenega moža. Po njenem načrtu bi moral Polak Babiča ubiti v hiši ter nato hišo zažgati, da bi izginile sledi umora. Polak se je navidezno z Babičovo pogodil, a je pozneje vso stvar naznanil sodniji, nakar je bila Babičeva aretovana 19. t. m. Zagovarjati se bo morala zaradi zapeljevanja k umoru soproga in zapeljevanja k požigu.

Š Redek slučaj. Pri Sv. Juriju v Slov. goricah sta bila 23. januarja t. l. skupno pokopana zakonska Ivan in Marija Paulič, posestnika iz Zic. Oba sta bila stara po 77 let, umrla sta tudi oba v isti uri. Od hiše so nesli torej pogrebi hkrati moža in ženo. Menda zelo redek slučaj!

Telefonska in brzojavna poročila.

CELJSKO LIBERALNO TISKARNO URADNO ZAPRLI.

Celje, 25. januarja. Danes je bila uradno zaprta tukajšnja liberalna »Narodna tiskarna«. Takoj se je moralo ustaviti vse delo v tiskarni. Tiskarna je zatvorena in trgovina tudi. Vse knjige je oblast konfiscirala. V zvezi je to z zadevami v »Zvezi slovenskih posojilnic«.

IZPREMEMBA V PREDSEDSTVU GORIŠKEGA DEŽ. ZBORA.

Trst, 25. jan. »Edinost« poroča: Iz verodostojnega vira posnemamo, da se je goriški deželni glavar dr. Pajer odločil za odstop in da je sklenil popolnoma umakniti se iz političnega življenja. Kakor povod se navaja njegova visoka starost (dr. Pajer ima 83 let) in pa nevzdržljiv politični položaj v deželnem zboru. Laška liberalna večina mu išče naslednika. Obrnila se je do grofa Pace-ta, domačina iz Furlanije, ki ima svoja posestva v Tapoljanu, a je ta čas višji uradnik nekje v ministristvu. Grof Pace bi kandidiral v skupini

laškega veleposestva na mesto odstopivšega dr. Pajerja. Pri tej priliki spominjamo, da je bil oče tega današnjega kandidata, stari grof Pace prvi deželni glavar goriški. Slovincem je bil precej naklonjen. V takratnem deželnem zboru je na vplivanje poslance barona Winklerja skupno z laškimi poslancem dr. Doliakom glasoval s Slovinci, ko se je šlo za znižanje izravnega davka za volivno pravico v slovenskem veleposestvu od 200 na 100 K. Tako so Slovenci še le prišli do veljave v slov. veleposestvu in dosegli enega odbornika v tej kuriji.

VPRAŠANJE »SLOVANSKE ENOTE«.

Trst, 25. januarja. »Edinost« piše glede na pisanje »Narodnih Listov« o laškem fakultetnem vprašanju takole: »Tako piše glasilo dr. Kramarja, ki je opetovano izjavilo, da Čehi Slovence ne zapuste pod nobenim pogojem. Zato bi prav radi vedeli, ali dr. Kramar soglaša s tako pisavo. Morda porečejo Mladočehi, da gre tu samo proti dr. Šusteršiču in »Slovenskemu klubu«. A pomislijo naj, da vseučiliško vprašanje ni zgolj vprašanje »Slovenskega kluba«, temveč vsega jugoslovanskega naroda. In ako Čehi uresničijo to, s čemur grozijo v svojih listih, potem bi bilo to najgrše izdajstvo na lastnem bratu.« Kar se tiče splošno razmerja med Čehi in Slovinci, meni »Edinost«: »Ni več onega medsebojnega zaupanja in umevanja, ki mora vladati med resničnimi prijatelji. Razmere so postale nezdrave in tako ne more iti več dalje.« Kar se tiče eventualnega oživiljenja »Slovenske Enot«, pravi ta list: »Ta spojitve mora sloneti na medsebojnem zaupanju in umevanju, le tako bo trdna in trajna.« — Beležimo kot kronisti.

ZBORNICA.

Dunaj, 25. januarja. Dr. Verstovšek označi postopanje in nasilja Nemcev v slovenskih obmejnih pokrajinah in jih ostro šiba. Potem govori Wastian, ki polemizira zoper dr. Verstovška in ve povedati, da je ljudsko štetje za Slovence na Spodnjem Štajerskem slabo izpadlo. Za njim govori Rusin dr. Lewicky, za tem pa načelnik »Poljskega kluba« Lazarski, ki je dejal, da hočejo Poljaki imeti prosto roko napram vladi, od katere pričakujejo dejanj.

NEMŠKI FUROR.

Dunaj, 25. januarja. V tukajšnjih poslanskih krogih vzbuja pozornost, kako nemškonacionalna alpska glasila opravičujejo razpust Političnega društva za koroške Slovence, ker pomenijo izvajanja glasil Volksrata, da nemškonacionalno besnilo ne pozna več nobene meje. Nemški listi navajajo kot dokaz, da je koroška vlada pravilno postopala, sledeča dejstva: 1. V Celovcu so slovenski posli vpisali slovenski jezik, dasi služijo v nemških rodbinah, istotako mnogi delavci; 2. v knezoškofijski palači v Celovcu, kjer se nemško obučuje, so se za Slovence vpisali dva kanonika, knezoškofijski kancler, knezoškofijski dvorni kapelan in knezoškofijski komorni sluga, vsi Slovinci; 3. nek slovenski učitelj, ki slušuje v Celovcu na nemški šoli, se je za Slovence zapisal; 4. v Celovcu rojeni c. kr. okr. komisar v ministr. notranjih stvari dr. J. Ferjančič se je vpisal za Slovence. Nemški listi kakor »Grazer Tagb.« pravijo k temu: »Večja nesramnost res ni možna« in pobalinsko napadajo dr. Šusteršiča, ker je proti činu koroške c. kr. deželne vlade vložil interpelacijo. — Slovenski poslanci so radovedni, kaj bo minister za notranje stvari grof Wickenburg odredil proti tolikemu nemškemu besnilu, ki odreka rojenim in svoje narodnosti se zavedajočim Slovincem na Dunaju, Koroškem in Štajerskem slovenščino po svoji prosti volji navesti za občevelni jezik celo v krajih, ki so pripoznano mešani v jezikovnem oziru.

SEITZ.

Dunaj, 25. januarja. Poslanec socialnodemokratske stranke Seitz se je moral zaradi kamna v ledicah podvreči operaciji, ki je imela povoljni uspeh.

POVIŠANJE ADMIRALA MONTE-CUCCOLI.

Dunaj, 25. januarja. Admiral Montecuccoli, šef mornariške uprave v skupnem vojnem ministristvu, je zaradi svojih velikih zaslug za izpopolnitev naše mornarice povišan v II. činovni razred in tako na enaki stopnji s skupnim vojnim ministrom ter obema ministroma za deželno brambo.

IZ »NARODNE« DELAVSKE ORGANIZACIJE.

Trst, 25. januarja. »Narodni Delavec« preneha izhajati. Namestu njega bo izhajala »Svoboda«, ki bo na polovico slovenska in hrvaška. »Svoboda« bo urejeval odvetniški kandidat J. Jedlowski.

KRALJ MANUEL.

London, 25. jan. Bivši kralj Manuel izjavlja, da ni prejel od republikanske portugalske vlade nobenega vinarja, kakor tudi ne kraljica Marija Pia. Izjavlja, da se ni nikoli odrekel portugalski kroni ter hoče, tudi nadalje brniti svoje pravice, tudi ako se skuša s silo odvzeti posest, do katere ima samo on pravico.

NAPAD NA POLICIJO.

Varšava, 25. jan. Teroristi so napadli v bližini Lodza neko policijsko patruljo. En policist je bil ustreljen, dva težko ranjena in eden lahko. Napadalcii so srečno pobegnili. Še v isti noči so se vršile preiskave v tovarniškem delu mesta ter je bilo več oseb aretovanih.

VSTAJA V ARABII.

Carigrad, 25. jan. V Yemenu vstaja zoper turško oblast narašča. Vstaške arabske čete se množijo in delajo turškim četam velike težave.

ŠTRAJK ZARADI VLISSINGA.

Haag, 25. jan. Štrajk zaradi nameranih fortifikacijskih del v Vlissingu traja dalje. Govori se, da je Nemčija fortifikacije povzročila. Francija se zelo trudi, da dela prepreči.

POOSTRENJE IZSELJENIŠKIH POSTAV.

New York, 25. januarja. Govori se, da namerava severnoameriška vlada izseljeniške postave zopet poostriti in zlasti parobrodne družbe, ki se postav glede izseljencev iz Evrope ne drže, z visokimi globami kaznovati.

STRAŠNA KUGA NA DALJNJEM VZHODU.

Peking, 25. januarja. Kuga na Kitajskem tako razsaja, da take ne pomnijo in je soglasno mnenje da zgodovina na Kitajskem sploh ne pozna epidemije, ki bi bila zahtevala tolikih žrtev, kakor sedanja. Kuga zdaj ljudi strašno pobira.

Slovanski vesnik.

sl Proti ruskim dijakom. Ruski ministrski svet je sklenil, da razveljavi določila o dijaških shodih ter prepove dijakom sploh vsa zborovanja, da se prepreči nadaljni dijaški izgredi. Za prestopke te odredbe so odgovorni rektor in profesorji. Vsled tega je tudi peterburška vseučiliška oblast prepovedala pod kaznijo takojšnjega izključenja vsa zborovanja dijakov, ki niso strogo znanstvena.

»Matica Hrvatska« in »Matica Dalmatinska« sta sklenili dogovor, da »Matica Dalmatinska« odslej opusti izdajanje knjig, pač pa bo »Matica Hrvatska« vsako leto izdala po eno delo kakega dalmatinskega pisatelja. Razun tega dobe vsi člani »Matic Dalmatinske« vse knjige »Matic Hrvatske« proti temu, da »Matica Dalmatinska« vsako leto prispeva »Matici Hrvatski« 1500 kron. Te določbe je občni zbor »Matic Dalmatinske« v navzočnosti predsednika »Matic Hrvatske«, prof. dr. Kučera, sprejel 16. t. m., odobriti jih je imel še občni zbor »Matic Hrvatske«, ki je bil sklican na 22. t. m. Občni zbor »Matic Dalmatinske« se je bavil tudi z vprašanjem zveze vseh jugoslovanskih Matic, ki naj bi izdajala skupen list, a do sklepa ni prišlo nobenega, ker vprašanje še ni zrelo.

Delozmožnost bosanskega sabora je po srbskih izjavah jako dvomljiva. Srbi pravijo, da niti za las ne popuste od svojih zahtev glede dnevnega reda in groze z najskrajnejšim parlamentarnimi sredstvi. Mlademu bosanskemu saboru se torej že obeča prava pravcata obstrukcija.

Bosansko-hercegovska mesta štejejo brez vojaštva: Sarajevo 51.949 duš, in sicer 18.462 moslimov, 17.994 katoličanov, 8355 pravoslavnikov, 6436 Židov in 702 drugih veroizpovedanj. Hiš je 6874. Mostar 16.369, Banjaluka 14.900, Tuzla 12.368, Travnik 6681 in Bihać 6209 civilnih oseb.

Slovinci pozor!

Ogromno množino papirja porabimo Slovenci po naših uradih, zasebnih pisarnah in tiskarnah za natis naših knjig leto za letom. Leto za letom ro-

majo ogromne svote našega denarja v tujino, v roke našim neprijateljem; od tam pa se vračajo večji ali manjši odstotki v našo domovino potom »Schulverfina« in »Súdmarke« z namenom potujčiti, ali pa pregnati z rodne svoje grude naše brate na mej.

»Slovenska Straža« stavila si je vzvišeno nalogo, preprečiti to in z denarjem, s katerim smo doslej podpirali grobokope našega naroda, pomagati bratom v ogroženih krajih. V ta namen je »Slovenska Straža« ustanovila v Ljubljani veliko tovarniško založeno papirja jugoslovanske papirnice, kjer bo na razpolago po tovarniških cenah v vsaki množini vsakovrstni papir, zlasti pa kancelijski, dokumentni, konceptni, papir za pisalni stroj, pisni, pivni papir itd.

»Slovenska Straža« vabi torej vse slovenske župne in druge javne urade, literarna društva, založništva, tiskarne in trgovce s papirjem, da se poslužujejo te prilike ter zahtevajo tozadevne ponudbe pri »Slovenski Straži«.

Ljubljanske novice.

Ij Kršč. ženska zveza ima v petek, t. j. 27. t. m., ob 4. uri popoldne redno predavanje v navadnem prostoru v »Unionu«.

Ij Dr. Hegemann, evangelijski pastor v Ljubljani, znan po svoji nesrpnosti in svojem vsenemstvu, se je v predčerašnji seji presbiterjev odpovedal svoji službi. Mož se baje preselil na Dunaj, kjer bo po raznih listih uganjal svoje neslanosti. Prepričani smo, da bo Ljubljana prav lahko brez njega živela in si oddahnila, ko se končno vendarle iznebijo kričavega hajlovca! Izvedeli smo iz popolnoma zanesljivega vira, se pastor Hegemann ni svoji službi odpovedal prostovoljno, ampak ker so protestantski verniki kategorično zahtevali, da odloži svojo čast, ker je zadnji čas uganjal vedno hujše hujskarije, začel celo pri nas verski mir motiti, prišel velikokrat v konflikt s sodnijo in vlado in bil sam primoran pripoznati propad lastne fare v verskem oziru. Zmerni protestanti in ortodoksne protestantovke so se tudi sicer izpodtikale nad njim. Mož je bil prisiljen iti in bo zdaj menda postal redakter pri »Alldeutsches Tagblatt«, ker je preveč kompromitiran, da bi mogel sploh še kako pastorsko službo prevzeti. Ogromna večina ljubljanskih protestantov je silno vesela, da je moral oditi mož, ki ni bil obični nič v čast in tudi njegovi ožji pristaji schönererijanci iz drugih osebnih ozirov za njim ne žalujejo. Zalosten konec! Svojim ljubljanskim protestantskim someščanom pa čestitamo, da so se pastorja-hujskača vendarle iznebili!

Ij Osebnosti. V mladinskem časopisu se »osebnosti« nadajujejo. Današnji list mladinev javlja, da je včeraj profesor Jug zopet dobil dekret, s katerim se mu daje dovoljenje, da zopet poučuje. Morda bo v kratkem poročal tudi o njegovi »zaroki« s tisto učenko naprednega zavoda, katero je ta profesor v zavodu obiskoval in je te obiske šele na odločno zahtevo predsednice »Mladike« gospe Milice Hribar ustavil. Kako je s tistimi 2000 K dote, ki so ob tej »zvezi« šle v zrak, bomo pa o priliki še povedali, kadar bo list mladinev nadaljeval s kakimi osebnimi vestmi o liberalnih profesorjih za ženske mladino. Mimogrede bodi povedano, da discipliniranje profesorja Juga niso zahtevali »klerikalci«, ampak vlada. Mi Juga liberalnim starišem ravno tako privoščimo, kot Ribnikarja in Breskvarja izvrševalnemu odboru narodno-napredne stranke.

Ij Za ljubljanskega meščana je sprejet g. Peter Matelič.

Ij »Baron Trenk« na slovenskem gledališkem odru. Včerajšnja noviteta »Baron Trenk«, opereta v treh dejanjih od Srečo Albinija, nam ni nudila tega, kar bi bili po bobneči reklamii pričakovali. Albinijeva opereta je vkrojena čisto po šabloni sedanjih modernih dunajskih operet, katerih smer pač ne more biti merodajna in se ne boče vzdržala. V glasbenem delu je toliko reminiscenc na razne opere in operete, da se človeku naravnost vsiljujejo. — Občinstvo je začetkom prvega dejanja navdušeno ploskalo plesu — ker je bil v hrvaških narodnih nošah. Baron Trenk, gospod Iličič, je bil dober v igri in v petju, samo bolj kritih tonov ni bilo želeti. Vestno je izpeljala uloga komtese Lidije g. Haderbolčeva. Tudi

H. SUTTNER

urani prva največja domača exportna tvrdka ur zlatnine

Ljubljana Mestni trg

in srebrnine

Tovarniška varstvena znamka

„IKO“

Časnikarstvo in posilnine

Lašna tovarna ur v Švici

g. Thalerjeva je ugajala kot Marica. Gospod Povhe v vlogi Nikole je bil, kot sploh pri vsakem svojem nastopu, — gospod Povhe. Jako dobra Kornelija je bila gospodična Danilova, podala je svojo partijo s fino, ne pretirano komiko. Njen dostojni drug je bil gospod Bohuslav kot poet Wurzbacher. Pohvalno omeniti se mora tudi gospoda Skrbniška, ki je bil res izborni v maski in v igri. Male vloge so bile v rokah dam Šmidova in Rakarjeva ter gospodov Molek, Bukšek, Rasberger in Železnik. Enake neokusnosti, kot je ponavljanje plesnih točk, bi bilo že čas, da se opuste, tembolj če del občinstva izraža radi tega svojo nezadovoljnost z glasnim sikanjem. Zbori so bili, kot je letos pri naših premierah sploh v navadi, ritmično jako nesigurni. Opereto je skrbno naštudiral gospod kapelnik Czajaneck.

Ij Umrli so v Ljubljani: Anton Sorc, bivši hlapec, 76 let. — Marjeta Miklavčič, zasebnica, 83 let. — Ema Marta Fröhlich, hči plesarskega mojstra, 11 dni.

Ij Roditeljski sestanek bo danes ob 6. uri zvečer na II. državni gimnaziji, nakar opozarjamo. Predaval bo ravnatelj dr. J. Bezjak o kazni v domači hiši kot vzgojnem sredstvu.

Ij Stanislaw Mankowski, agent »Patterson Land Company« iz mesta Seattle, v državi Washington, namerava v kratkem oditi v Evropo nabirati naseljenike za Ameriko. Prišel bo po tem poslu tudi najbrže k nam. Temu človeku se očitno, da je pripravil nekega Simona Dudka iz Galicije, da je prodal svoje posestvo v domovini ter si kupil v Ameriki novo domačijo. Pri tem pa se je izkazalo, da je ta zemlja docela neprikladna za obdelovanje, vsled česar je Dudek prišel ob vse premoženje. Enako je Mankowski osleparil tudi mnogo drugih izseljencev. Če se kje pojavljajo, je to nemudoma naznaniti politični okrajni oblasti.

Ij Nasilna tičarja. Ko je dne 22. t. m. čuvaj v Mestnem logu Franc Gorenc opravil svojo službo, je začel v obližju Rakove jelše sumljivo upitje krogarjev nakar se je takoj napotil proti navedenemu mestu in našel tam v železni pasti ujetega krogarja, katerega je takoj izpustil, past pa vzel seboj. V tem trenutku pa ga naskočita izza grmovja dva znana tičarja ter mu s silo iztrgata past iz rok. Oba se bodeta morala zagovarjati pred sodiščem.

Ij Sam se je javil. V petek zvečer se je pri policijskem uradu javil rudar Franc Pušnik, rojen leta 1885, v Podkloštru v beljaškem okraju, češ, da je vzel v Fohnsdorfu dne 14. t. m. za svojega tovariša Mihaela Kirbischa 100 K plače, s katero je poravnal svoje dolgovce potem pa zapustil okolič in odšel v Ljubljano. Ker pa ve, tako je pripovedoval, da mora prej ko slej priti na odgovor in noče, da bi ga orožništvo vodilo po svetu, se je raje sam javil. Potom kriminalne razvidnice se je pa doglalo, da je Pušnik zasledovan radi tatvine po orožništvu v Vodmatu, okr. sodišča v Kranjski gori in ljubljanskega deželnega sodišča. Pri sebi je imel samo 24 v.

Ij Garnizijski venček je prestavljen na 16. februarja.

Ij Ljubljanski sejem za kožuhovino. Semenja za kožuhovino je bil nekoliko mlačnejši kot druga leta. Glavni vzrok tega pojava je denarna draginja v Ameriki, kjer so bili doslej najboljši odjemalci našega blaga. Prekupcev in kupcev je bilo na semnju dovolj, zlasti prvih iz kočevskih in starotrških hribov, kjer je najboljša kožuhovina doma. Kupcev je bilo mnogo zlasti iz Poljske, Ruske, Saške in drugih dežel. Lisice so prodajali po 12 do 14 K, divje mačke po 3 do 5 K, vidre po 30 do 32 K, dihurje in jazbece po 3 do 4 K, zajce po 60 do 70 v, srne pa po 80 v do 1 K 20 v. Najdražje so bile kune in sicer zlatice po 30 do 40 K, temne celo po 50 do 60 K, belice pa po 28 do 32 K. Na semnju je bilo blizu 1500 lisic, 3 do 4000 zajcev, 200 do 250 kun, 300 do 400 jazbecev in 80 do 100 divjih mačk.

Razne stvari.

Kuga. Kitajska vlada je naprosila nemške državne oblasti, naj posredujejo, da se nemški zdravniki ponudijo kitajski vladi na razpolago v boju proti kugi. — Na kirgiški stepi je umrlo od 15. do 20. t. m. sedem oseb na kugi. Kuga se širi že tudi v obližju šantunske železnice. Ukrenile so se varnostne odredbe, da se prodiranje kuge prepreči.

Radi treh vinarjev ustrelila moža. Pred porotniki v Norimberku se vrši porotna obravnava proti gospej Pavli Herberich, ki je ustrelila svojega moža profesorja. Obtoženka ima 50 let. Njen mož profesor je bil mnogo mlajši človek ter ga je poročila, ko se je radi njega ločila od svojega prvega moža.

Iz prvega zakona je imela tri otroke. Nekoč je poslala svojega sina Lea, da kupi za 37 vinarjev masla. Ko se je sin vrnil domov, rekel je materi, da maslo velja 40 vinarjev. Radi treh vinarjev razlike se je mati tako razjezila, da je sina strahovito pretepla. Mož je branil sina in končno svojo ženo udaril. Žena je zgrabila za revolver in moža ustrelila. Občinstvo je jako razburjeno proti obtoženki. — Danes se poroča, da je bila obtoženka obsojena v 4½letno ječo.

O ta moderni čas! Tri 13-, oziroma 14-letne deklice, hčerke uglednih belgrajskih družin, so sklenile, da veseli pustni čas prežive na Dunaju. Najmlajša med njimi je vzela starišem 2000 frankov in s tem denarjem so se prezgodaj zrele ptičice podale na veselo pot. Ta pa se je čisto neveselo končala, kajti roditelji so o pravem času zvedeli za beg svojih hčera ter na vse strani brzojavili za njimi. Tako je prišlo, da je dekleta na Dunaju takoj sprejela v svoje varne roke policija in jih nemudoma poslala — retour.

Na 12 let ječe je obsodilo porotno sodišče v Greisswaldu, kakor poročajo iz Berolina, ločeno ženo ribiča Doleska iz Stralsunda, ki je neki prostitutki Schnet prerezala z britvijo grlo.

Zaradi ige v klobuku pred sodiščem. Neka dama je bila obsojena na Dunaju na denarno globo 2 K ali 12 ur zapora, ker je s svojo dolgo, moderno iglo v klobuku ranila nekega pasanta.

Velika železniška nesreča na Angleškem. Pri Pontypridu je zadel osební vlak v tovorni vlak. Osební vlak je popolnoma razbit. Do zdaj so izvlekli iz razvalin 11 grozno razmesarjenih mrličev.

Eksplodizija v gostilni. V neki moskovski gostilni je eksplodiral gazolin. Tri osebe so zgorele, sedem jih je nevarno, 4 so pa lahko ranjene.

Živi pokopani. Lani v oktobru bi se moral vršiti v Milanu pogreb neke mlade žene. Krsta je bila že v hiši, došli so tudi pogrebci, soprog pa, ki je sedel poleg mrtvaškega odra jokajoč, jim je zabranil vstop v sobo. Pogrebci so majali z glavami in si kazali s prstom na čelo. Med tem pa je dozdevna mrtva žena odprla oči, živela je; nekoliko minut naj bi se ne obotavljali pogrebci, pa bi bila mrtva pokopana. Toda niso se vsi slučajni tako srečno iztekli. Jeseni preteklo leto so odprli v Youngstownu v Ameriki grob nekega mladega dekleta, ki so jo pokopali pred par dnevi. Ko so dvignili pokrov krste, so spoznali, da je morala nesrečnica umreti komaj par minut prej, predno so jo izkopali. Prste je imela vse krvave in videlo se je, kako se je morala truditi v svojem obupu, da bi razbila pokrov krste. Enako se je tudi zgodilo s soprogo znanega rimskega športnika grofa Benniselli. Po šestih mesecih so odprli grob. Žena si je v krsti v smrtnem strahu pulila lase, udje so bili vsi zviti, kakor da bi se trudili, dvigniti pokrov krste. Nek francoski pisatelj pa pripoveduje o groznem dogodku, ki se je zgodil v Baltimoru. Tri leta po pokopu je pustil neki soprog odpreti podzemeljsko grobnico, v kateri je bila krsta zazidana. Ko so vstopili v grobnico, je padel na tla ropotaje v obleko zavit okostnjak. Bile so kosti žene, kateri se je posrečilo, razbiti pokrov krste in ki je potem hotela priklicati ljudi na pomoč s tem, da je z nekim lesom tolkla ob zid grobnice. Trpeti je morala gotovo dolge dneve, predno so ji poše vse moči in jo je dohitela smrt.

GOSPODARSTVO.

Zvišanje glavnice avstrijskega kreditnega zavoda. C. kr. priv. avstrijski kreditni zavod za trgovino in obrt bo v najbližjem času zvišal svojo sedanjo

Več lepih, za vile, zasebne kakor tudi delavske hiše primernih

stavbenschih parcel

je pod ugodnimi plačilnimi pogoji na prodaj. Zelo primerne so tudi za napravo kake gostilne ali trgovine. — Več se izve pri imejtelju **JOSIPU PERDANU** V LJUBLJANI.

Gospodična

se sprejme takoj v stalno službo, ako je spretna v navadnem knjigovodstvu za tukajšnjo obrt in zmožna obeh jezikov. Ponudbe z zahtevo plačila pod šifro: **F. T. 100, poste restante Ljubljana** do 10. februarja 1911.

delniško glavnico od 120 milijonov na 150 milijonov K. V to svrhu se sklicuje na dne 2. marca 1911 izredni občni zbor, kateremu se bodo stavi tozadevni predlogi. Po zvišanju delniškega kapitala bode imel ta zavod vstevši rezerve približno 250 milijonov K lastnega premoženja. Na ta način bode ta zavod, kateri zavzema že več desetletji med denarnimi zavodi naše države prvo stališče, razpolagal v najobilnejši meri čez lastna sredstva, katera odgovarjajo v zadnjih letih zopet močno naraslemu prometu in pa ogromnemu, njemu zupanemu tujemu kapitalu.

Mnenje g. dr. M. Modiano, bivšega zdravnika generalne medicinske klinike vsučilišča v Turinu,

Solun. Gospod J. Serravallo, Trst.

Ze mnogo let pripisujem Vaše Serravallovo Kina vino z železom z izvrstnim uspehom rekonvalescentom po malarčnih mrzlicah in po nalezljivih boleznih na splošno.

Solun, 29. maja 1909.

Dr. Modiano.

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sočutja povodom smrti našega velecenjenega, dragega strica in ujca, blagorodnega gospoda

Deziderija Zebal

c. kr. poštne tajnika v p.

kakor tudi za mnogobrojno udeležbo in krasne darovane vence izrekamo vsem svojo najiskrenejšo in najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana, dne 24. januarja 1911.

283

Žalujoči ostali.

Pivovarna Mengeš

ustanovljena leta 1818.

JULIJ STARE

ustanovljena leta 1818.

Zaloga v Ljubljani, Metelkova ulica št. 19. (Telefon št. 248.)

priporočamo svoje izborni vležano marčno, dvojno marčno in bavarsko pivo v sodčkih in steklenicah.

274 1

Razpis službe primarija v cesarice Elizabete javni bolnici v Novem mestu.

V cesarice Elizabete javni ženski bolnici v Novem mestu je oddati mesto primarija z letno plačo 3200 K, aktivitetno doklado 966 K in s pravico do šestih petletnic po 200 K.

Primarij mora biti doktor vsega zdravilstva in upravičen izvrševati zdravniško prakso v deželah, zastopanih v državnem zboru, dokazati mora da je avstrijski državljan, da ima fizično sposobnost za to službo in da je več obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi, dalje, da je služboval najmanj tri leta na kaki kliniki ali drugih velikih bolnicah in si pridobil posebno izobrazbo v kirurgiji in ginekologiji.

Imenovanje primarija se izvrši definitivno, postane pa šele pravomočno ako je imenovanje potrdil deželni odbor kranjski in mu je pritrdila tudi c. kr. deželna vlada v Ljubljani.

Prosilci za to službo vložijo naj svoje s potrebnimi dokazili opremljene prošnje

do 2. svečana 1911

pri podpisnem zastopu.

275

Zastopstvo zdravstvenega okrožja Novo mesto

dne 24. januarja 1911.

Naročajte izborni šentjanški premog!

Kdor je kedaj kuril z njim, ne opusti ga nikdar več!

Po analizi, izvedeni po c. kr. geološkim državn. zavodu na Dunaju, potem po dr. A. Glusen, profesorju kemične tehnologije na c. kr. veliki šoli za poljedelstvo na Dunaju in konečno po laboratoriju „Združenia mostecko-ducicovskih rudarskih revirjev ima šentjanški premog 4059—4788 kalorij in 7.96—11.67% pepela in se potemtakem more vzporejati z najboljšim češkim rujavim premogom.

Cena mu je 2 K 40 h za 100 kilogramov; tedaj nižja, ko cena vsacega drugega premoga.

Naročila sprejemajo razen prodajalne pisarne šentjanške premogokopne družbe v Selenburgovi ulici šte. 7, I. nadstropje sledeče tvrdke:

Fr. Babič, Dolenjska c.; S. Kavčič, Prešernova ul.; Leskovic & Meden, Jurčičev trg; J. Mencinger, Sv. Petra c.; B. Sevar, Sv. Jakoba trg; Uradn. gosp. dr., Kongresni trg. — Naročila in denar za premog sprejema Lud. Kotnik, trg. v Sp. Siskli. — Za sprejemanje naročil, in za inkasiranje je opravičen g. Jos. Baraga.

241

Iz Romunske.

Poročali smo že, da je na Rumunskem imenovana nova konservativna vlada, da je razpuščen državni zbor in nove volitve blizu. Zanimivo je vedeti, zakaj se sedaj na Rumunskem pravzaprav gre.

Na Rumunskem ni vse tako lepo in prav urejeno, kakor bi kdo rad pripisal moderni vladi kralja Karola. Zlasti agrarno - gospodarske razmere so docela neznosne, podobne onim v južni Italiji in Galiciji. Do leta 1864. je bil položaj kmetov še veliko slabši kakor dandanašnji v Bosni. Tega leta pa so se kmetje odkupili, toda le maloštevilni in je danes od sedem milijonov ha obdelane zemlje pet milijonov še vedno v rokah nekaj veleposestnikov in le dva miliona v kmečki posesti. Najslabše pri tem pa je to, da ti veleposestniki ne obdelujejo zemlje na lasten račun in je tudi ne dajejo neposredno v najem kmetom, marveč je prvi zakupnik navadno Žid, ki da zemljo zopet naprej v podnajem špekulantom, in tem tlačanijo ubogi poljski delavci. Tri razvijane pijavke mora torej rediti zemlja, kaj čuda, da potem na pravega obdelovalca skoro prav nič več ne odpade, da ne more ne živeti ne umreti. Ko je leta 1907. priklopila sila agrarnih težakov do vrhunca in je izbruhnila prava revolucija, je morala odstopiti konservativna Cantacuzenova vlada in kralj je poveril liberalnega vodjo Stourdza z nalogo, da z novo vlado izvede potrebne narodno-gospodarske reforme. Stourdza se je tudi energično lotil dela, a bil ni kos navelom izkoriščevalcev bednega ljudstva — konservativnim veleposestnikom, ki so napeli vse sile, da vržejo Stourdza in obdrže dosežane krivično stanje. Minister se je sklical na narod, razpustil zbornico in pri novih volitvah sijajno zmagal. Vse reformne zakone o zakupnih pogodbah, znižanju zemljarine za kmete, zabrana zakupniških kartelov, osnutje agrarne banke itd. je zbornica sprejela in ljudstvo je blagoslavljalo min. predsednika. Toda veleposestniki so podvojili svoj naval in nezadržano napadali Stourdza, ki se je res umaknil — leta 1909. Njegov naslednik Bratianu je energično zakoračil istim putem, toda tudi njega je zlomil odpor mogočnih konservativcev. Ker ni šlo drugače, so se naravnost lotili njegove osebe in jo po kupljenem časopisju vlačili po najgršem blatu. Očitati so mu nepotizem, podkupljivost in druge lepe reči. Nasproti takim osebnim napadom ni lahko vstrajati in tako se je zgodilo, da je Bratianu začetkom tega meseca podal ostavko in z njim vsi ostali ministri — dasi je imel ta kabinet v zbornici špetinsko večino!

Ako bo pri bodočih volitvah zmagal novi konservativni ministrski predsednik Carpo, bodo za daljši ali krajši čas pokopane tako krvavo potrebne reforme v korist kmečkega ljudstva. Seveda pa slednje ne bo več mirovalo in si bo na vsak način skušalo pridobiti pravice, če ne bo drugače pa z novo ustavo. Dnevi tlačanstva so pač tudi v Rumuniji šteti.

Književnosti.

* **Slavina.** Prispevek k zgodovini župnij ljubljanske škofije. Spisal Janez Zabukovec. Izdal kn. šk. ordinariat ljubljanski. Tiskala »Zadružna tiskarna« v Ljubljani. 1910. Strani XII in 333. Cena nevezanemu izvodu 3 K, vezanemu v platno 4 K.

Izmed kranjskih župnij nam je najmanj znana zgodovina notranjskih. Nekoliko je popisana zgodovina Idrije, Posojane, Trnovega in Cirknice; zgodbe drugih župnij so manj znane. Veliko vrzel v tem oziru izpopolnjuje zgoraj imenovana knjiga. Vsebinska je razdeljena na običajna poglavja: prirodnoznanstveni, statistični in socialno-politični opis, vera in omika v župniji, zgodovinski razvoj, cerkve v župniji, opuščenine in podre cerkve, kapelice in znamenja, ustanove, dušni pastirji, župnišče in dohodki župnikov, šola in učitelji, odlični Slavinci, dodatek listin in imenik. Knjigo krasi 40 slik.

Knjiga je pisana z veliko vztrajnostjo in ljubeznijo. Ni mala stvar, spisati knjigo, ki obsega 333 strani in je treba za vsako vrstico stikati po zaraščenih virih.

Slavina spada med najstarejše župnije na Kranjskem in sega v temno starodavnost. Bila je do leta 1831. pod tržaško škofijo; šele tega leta je bila pridružena ljubljanski škofiji. Ker pa se je vršil razvoj v tržaški škofiji v marsikaterem oziru drugače, kakor v oglejski in ljubljanski, zato je proučevanje zgodovine slavinske župnije tako zanimivo in poučno.

Cerkvene zgradbe imajo tudi svojo posebnost. Običajnih kranjskih baroč-

nih zvonikov iščeš zastoj. Burja bi jih na kraških tleh hitro odnesla. Tu mora biti zidano vse trdno in neomajno. Bližino Italije pa nam spričujejo večinoma kameniti oltarji, izmed katerih so nekateri pravi biseri kiparskega dela. Tudi sicer nam ta knjiga razsvetljuje marsikaj iz naše umetniške zgodovine.

Da se bo mogel pri čitanju spoznavati tudi tujec, je na str. 3. mal zemljevid slavinske župnije.

Obširen imenik duhovnikov, ki so v Slavini delovali, bo zanimal ne le domačine, ampak bo tudi popisovalcem sosednjih župnij nudil obilno že nabranega gradiva.

Knjigo bodo radi čitali domačini, ki jim je v prvi vrsti namenjena, pa tudi zemljepisci, zgodovinarji, duhovniki in učitelji najdejo v njej obilo pouka in zabave.

* **Cerkvena pesmarica** za učence slovenskih ljudskih šol. Zložil D. Fajgelj, op. 163. Izdaja za organiziste 1 K 20 h, izdaja za učence 40 h. V Ljubljani 1900. Katoliška bukvarna. — Ta od slovenskih glasbenikov pohvaljena in od c. kr. naučnega ministarstva za slovenske ljudske šole dovoljena pesmarica obsega mašne, obhajilne in Marijine pesmi, nadalje pesmi cerkvenega leta (adventne, božične, postne, velikonočne, za Križev teden, Duhovo in presveto Rešnje Telo) ter še nekatere razne pesmi za učence dvoglasno. Vse pesmi se lahko pojo tudi enoglasno. Napevi so lahki, melodiozni in cerkveno dostojni ter so se zategadelj hitro udomačili ne samo v šolah, ampak tudi na cerkvenih korih. Partitura kaže dovršeno fakturo in pravi cerkveni slog, kakor sploh vse skladbe za orglje pokojnega mojstra D. Fajgelja.

(Glasovi o Janko Lebanovi: »Zbirki cerkvenih pesmi«.) O tej »Zbirki« piše odlični štajerski učitelj in organist: »Zbirka mi ugaja skoziinsko. Pesmi so v narodnem duhu, torej iz naroda za narod.«

Stolni kapelnik, učitelj glasbe in petja v semenišču in na kr. real. gimnaziji v Senju pa piše:

»Pesmi mi jako ugajajo, ker so v lahkem stilu in jih diči lepa, da, briljantna harmonizacija. Pravi biser vseh pesmic pa je II.: »K Tebi, Marija...« Ta skladba človeka kar dirne, ako jo le razumeva. Kadar je skladatelj zlagal to skladbo, je bil gotovo sladko-otožno ginjen. Sicer iz vseh pesmic veje sentimentalni duh.«

: Naročaito „Slovenca“ :

Kurzi efektov in menjic.

dne 24. januarja 1911.

Skupna 4% konv. renta, maj—november	93—
Skupna 4% konv. renta, januar—julij	93—
Skupna 4-2% papirna renta, februar—avgust	97—
Skupna 4-2% srebrna renta, april—oktober	97-05
Avstrijska zlata renta	116-25
Avstrijska kronska renta 4%	92-90
Avstrijska investic. renta 3 1/2 %	82-60
Ogrska zlata renta 4%	111-70
Ogrska kronska renta 4%	91-90
Ogrska investicijska renta 3 1/2 %	81-30
Delnice avstrijsko-ogrsko banke	18-94
Kreditne delnice	675-75
London vista	240-05
Nemški drž. bankovci za 100 mark	117-32 1/2
20 mark	23-48
20 frankov	19-01
Italijanski bankovci	94-50
Rublji	2-53 1/2

Bolečine oslovskega kašlja

se otroku že po dvakratnem zavžitju Scott-ove emulzije bistveno popolnoma olajšajo. Dober sloves Scott-ove emulzije kot olajševalno sredstvo pri oslovskem kašlju se opira na popolno izbornost kakovosti njene sestavine, kakor na poseben način Scott-ovega ravnanja in se že 34let dviga od dneva do dneva. Zdravniki ponovno predpisujejo

Scott-ovo emulzijo

in starši, ki so jo že enkrat vporabili, bodo zopet vselej segli pri oslovskem kašlju po tem sredstvu.

Cena izborni steklenici 2 K 50 vin.

Dobi se v vseh lekarnah.

3109

BILINSKA
KISLA VODA

Izborna dietična namizna pijača.

O dobroti Bilinske vode naj se vpraša domačega zdravnika. Dobi se pri Mihail Kasnerju v Ljubljani. 2503

Ali ste pridobili „Slovenca“ kakkega novega naročnika? Upoštevajte upliv dobrega dnevnika in agitirajte povsod za nove naročnike!

Tovarna cementnih in glinastih izdelkov v Ilirski Bistrici

♦ priporoča svoje izdelke kakor: raznovrstne **cevi, tlakovne plošče** v vseh barvah, vse vrste **okrasov, podboje vrat in oken, nagrobne spomenike, altarje, cementno opeko, marmorirane** in navadne **stopnjice, kipe** in sploh vse v to stroko spadajoče predmete. Naročila se izvrše točno in po najnižjih cenah. - Kakovost izdelkov je izborna. 58

Pridno, pošteno dekle išče službe kot

KURARICA

najraje pri kakem gospodu duhovniku ali manjši krščanski rodbini. 267
Naslov pove upravništvo tega lista.

Vsak dan sveže pustne krofe

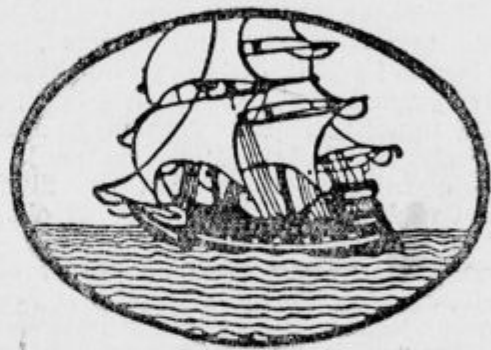
priporoča

Jakob Zalaznik
pekarija in slaščičarna
Ljubljana, Stari trg št. 21.

Podružnice:
Kolodvorska ulica št. 6
Mestni trg št. 6.

Dekle

poštenih starišev, 16 let staro, s primerno šolsko izobrazbo, želi vstopiti kot **učenka** v kako trgovino z mešanim blagom v mestu ali na deželi. Naslov pove upravništvo lista. 222

Julij Meinl

Ustanovljeno 1862.

Uvoz kave

Veležgalnica kave

Pošljite 70 vinarjev

v znamkah ali po poštni nakaznici in dobili bode poštne prosto takoj krasen **zastor za okno** 80 cm visok, 60 cm širok. Da se na mah vpeljemo damo 100.000 komadov za tako nizko ceno in dobi vsak, kdor ne bi bil presenečen od lepote in izbornosti ako je brez napake, denar nazaj. Zastori za okna okrase vsako stanovanje in zabranijo mimoidočim gledati v stanovanje. Pri vporabi zastorov zahtevajte že danes naš najnovejši cenik, ki Vam ga pošljemo v začetku meseca marca zastoj in poštne prosto. Čudili se bode, da dobite za tako malo denarja tako krasne — zastore. 245

Janez & Josip Schreich, Iglava 27, Moravsko.